

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 643 Din 23.09.2019

Dosar nr: 732/2018

Petiția nr: 6789/01.11.2018

Petent: Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din MAI - Biroul Executiv Teritorial

...

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: discriminarea pe criteriul studiilor superioare

I. Numele, domiciliul și sediul părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentei

Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual (S.N.P.P.C.) din M.A.I. - Biroul Executiv Teritorial

2. Numele și domiciliul procedural al reclamatului

Ministerul Afacerilor Interne, ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 3928/08.06.2015, Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalul Contractual din M.A.I. - Biroul Executiv Teritorial ..., în numele și membrii de sindicat, a sesizat faptul că prin aplicarea unui tratament diferențiat de către M.A.I. ca urmare a acordării sporului de studii superioare agenților de poliție (funcționari publici cu statut special) conform Ordinului M.A.I. nr. 318/2014 a fost creată o situație discriminatorie fiind încălcate dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Astfel, M.A.I. a aplicat un tratament diferențiat agenților de poliție cu studii superioare aflați în situații comparabile. Organizația sindicală petentă apreciază ca discriminatorie acordarea sporului de 25% pentru agenții de poliție care au absolvit studii superioare, comparativ cu agenții de poliție care au absolvit studii superioare ulterior datei de 31.12.2009.

4. Petiția inițială a fost înregistrată cu nr. 3928/08.06.2015, fiind emisă hotărârea nr. 402/09.09.2015. Prin această hotărâre a fost admisă excepția de necompetență materială a C.N.C.D. având în vedere Decizia nr. 997/07.10.2008 a Curții Constituționale.

5. Petenta a atacat hotărârea C.N.C.D. în instanță iar prin sentința civilă nr. 39/17.02.2016 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, definitivă prin Decizia I.C.C.J. din 19.10.2018. a fost admisă în parte acțiunea formulată de către Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din MAI - Biroul Executiv Teritorial ..., a fost anulată hotărârea 402/09.09.2015, obligând Consiliul să soluționeze petiția în sensul de a constata dacă există sau nu discriminarea învederată.

6. Prin adresa de înaintare nr. 6789/01.11.2019 Direcției Juridice din cadrul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a fost format dosarul nr. 732/2018, urmând a fi analizat fondul petiției.

III. Citarea părților

7. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.
8. Părțile au fost citate pentru data de 13.12.2018, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), părțile fiind absente.
9. Părțile au formulat puncte de vedere.
10. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

11. Curtea de Apel Ploiești, prin Sentința Civilă nr. 39/17.02.2016 pronunțată în dosarul nr. 858/42/2015, rămasă definitivă ca urmare a respingerii recursului prin Decizia ICCJ nr.3423/19.10.2018, a anulat Hot. CNCD nr.402/09.09.2015 și a obligat instituția să soluționeze petiția formulată, în sensul de a constata dacă există sau nu discriminarea învedereată. Deși legislația a fost schimbată există aceeași situație discriminatorie privind acordarea sporului pentru studii superioare agenților de poliție.
12. Petenta nu solicitat ca CNCD să se pronunțe în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii în cazul de față ci numai cu privire la existența unei discriminări. Cu privire la interpretarea și aplicarea legii petenții s-au adresat deja Tribunalului ... solicitând în cauză și sesizarea CNCD care să se pronunțe în calitate de instituție specializată a statutului cu privire la existența în cauză a unei discriminări, iar în prezent se află pe rol mai multe dosare civile cu acest obiect.
13. În opinia petentei, în calitate de reprezentant cu drepturi depline ai salariaților în cauză s-ar afla în fața unui act de discriminare creat, acceptat și întreținut de către unitatea angajatoare M.A.I.
14. În perioada anterioară anului 2010 (până la 31.12.2009) unei părți a reclamanților, urmare a absolvirii studiilor superioare, conform O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, anexa I, pct. 5, li s-a acordat un spor salarial de 25% din salariul de funcție spor pentru studii superioare pentru că își desfășurau activitatea în domeniul corespunzător studiilor absolvite (poliție), stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.
15. Modalitatea de acordare a sporului de 25% pentru studii superioare agenților de poliție a fost reglementată intern prin Ordinul M.A.I. nr. 318/2004 care nu a fost abrogat deși legea în baza căreia a fost emis este abrogată și în mod legal acesta nu ar mai trebui să fie aplicat; aspect invocat în litigiile civile aflate pe rolul instanțelor de judecată. La data de 01.01.2010, O.G. nr. 38/2003 a fost abrogată prin art. 48, alin. I, pct. 9 din Legea nr. 330/2009.
16. Deși a fost inclus în suma compensatorie, conform legislației în vigoare, în scopul menținerii drepturilor bănești de care au beneficiat polițiștii la data de 31.12.2009 (ulterior în salariul de bază), după anul 2010 au existat cazuri când agenților de poliție, care beneficiau de sporul de 25% pentru studii superioare, nu li s-a mai acordat acest spor, pe motiv că și-au schimbat locul de muncă motivându-se că nu mai lucrează în același domeniu, pentru simplu fapt că s-au mutat, ori au fost mutați pe altă funcție, dar tot în cadrul poliției, aceștia desfășurând aceleași activități prevăzute în fișa postului.
17. Ca urmare a acestei situații, un număr mare de agenții de poliție, care beneficiau de acest spor (inclus în salariu ca sumă compensatorie) și care le-a fost tăiat pe motiv că nu mai lucrează în același condiții (deși lucrau tot în poliție și își desfășurau activitatea ca agenții de poliție), au acționat în judecată M.A.I. și au recâștigat acest drept salarial, dovedindu-se că măsura luată a fost ilegală.
18. Ca efect a numeroaselor procese câștigate de către agenții de poliție cărora li s-a tăiat în mod ilegal sporul pentru studii superioare, M.A.I. a emis, cu efect parțial reparator, Ordinul M.A.I. nr. S/138/2014 pentru acordarea acestuia ca spor salarial începând cu data de 03.09.2014, dar numai agenților de poliție care beneficiau de acesta la data de 31.12.2009 și au considerat MAI și IPJ DB că studiile superioare avute prezentau utilitate pentru desfășurarea activităților polițienești pe noile funcții unde fuseseră mutați aceștia deși erau similare cu cele vechi, iar pe parcursul acestei perioade, li se tăia sporul pentru studii superioare pe motivul că nu își mai desfășoară activitatea în aceleași condiții.
19. În urma aplicării acestui nou Ordin MAI care a luat în calcul criteriile prevăzute de vechiul Ordin MAI nr.318/2004, adică studiile superioare avute reprezintă utilitate pentru domeniul de activitate care

În acest caz este „poliție”, iar agentul de poliție să fi avut acest spor la data de 31.12.2009 și să fi fost tăiat ulterior ca urmare a mutării indiferent de motiv pe o altă funcție în poliție, angajatorii nu au mai acordat acest spor sub forma unei sume compensatorii tuturor agenților de poliție aflați în aceeași situație.

20. Deși ordinul trebuia pus în aplicare de la data emiterii - 03.09.2014, abia anul următor, practic începând cu luna februarie 2015 s-a trecut la reluarea plății sporului pentru studii superioare pentru agenții cărora le-a fost tăiat în perioada 2010-2014, urmare a mai multor demersuri inițiate de sindicat și în baza mai multor adrese emise de M.A.I. și I.G.P.R.

21. Până la emiterea Ordinului M.A.I. nr. S/138/2014, în aplicarea actelor normative anuale de salarizare a fost emis Ordinul M.A.I. nr. S/214/2011 în baza căruia, agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior care și-au menținut condițiile avute la 31.12.2009, respectiv au fost încadrați în aceeași funcție, în aceeași unitate și desfășurau aceleași activități beneficiau în continuare de cuantumul sporului de 25% pentru studii superioare.

22. Ordinul nu a definit aceste condiții și nici domeniul studiilor absolvite, iar aplicarea acestuia s-a efectuat în teritoriu în mod diferit, mai multor agenți de poliție fiindu-le tăiată suma reprezentând acest spor. Din acest motiv, cea mai mare parte dintre aceștia au acționat în judecată I.P.J., I.G.P.R. iar instanța a dispus plata sumelor reprezentând acest drept retroactiv de la data tăierii și în continuare.

23. În toate aceste cazuri agenții de poliție în cauză lucrau tot în poliție și desfășurau activități specifice, doar că s-au mutat, fie de la o unitate la alta, fie de la o structură la alta, în cadrul aceleiași unități. Din acest motiv a fost emis Ordinul M.A.I. nr. S/138/2014 prin care s-a încercat să se introducă efecte reparatorii, dar care reglementează plata sporului pentru studii superioare tăiat de la apariția sa, fără să clarifice ce se întâmplă cu acest spor pe perioada de la care a fost tăiat (momentul mutării) și până când s-a reluat plata acestuia, la data de 03.09.2014.

24. Odată cu punerea în aplicare a acestui ordin a fost clarificată de către unitățile competente din M.A.I. interpretarea sintagmei „domeniul pentru care s-a acordat” despre care s-a aflat că de fapt era reglementată prin Ordinul M.A.I. nr. 69/2009 pentru aprobarea Ghidului carierei polițiștilor și cadrelor militare din MAI cu modificările și completările ulterioare, unde la art.2 alin. 1 lit. e ” *profilul de muncă este acel domeniu de activitate distinct în cadrul specializărilor, respectiv poliție de frontieră, poliție, jandarmerie, pompieri și protecție civilă* ”.

25. Ordinul MAI nr. 318/2004 emis în baza OG nr. 38/2003 nefiind abrogat își continuă efectele juridice angajatorii luând în calcul criteriile prevăzute de acesta pentru acordarea sporului pentru studii superioare deși legislația care stă la baza ordinului a fost abrogată, fapt pentru care toate locurile de muncă destinate agenților de poliție pot fi în continuare remunerate dacă agentul de poliție este din categoria celor cu studii superioare în domeniul studiilor absolvite, care a rămas și în continuare ca și condiție esențială pentru acordarea sporului de 25%. Ulterior începând cu 1 ianuarie 2010 prin abrogarea OG nr. 38/2003 de către Legea nr. 330/2009 a condus la menținerea cuantumurilor câștigate de angajații în cauză și în continuare prin OUG nr. 1/2010, prin care orice salariat își păstrează toate veniturile la nivelul lunii decembrie 2012, însă modalitatea de plată a acestora s-a dispus sub o altă denumire, respectiv ca și sumă compensatorie, ori ca procent inclus în salariul de bază, astfel încât agenții de poliție aliați în posesia acestor drepturi să nu fie vitregiți de cuantumul sumelor câștigate prin drepturile existente.

26. În conformitate cu prevederile pct. 5 din nota la anexa nr.1 din OG nr. 38/2003 „agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, beneficiază de un spor de 25 % din salariul de funcție dacă își desfășoară activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor”

27. Până în anul 2009 prevederile legale cu privire la acest spor au fost aplicate fără ca sintagma „domenii” să fie definită și clarificată prin actul normativ de aplicare. În aceste condiții prin nerespectarea legislației în vigoare MAI, IGPR și IPJ.DB nu au acordat acest drept salarial agenților de poliție cu studii superioare care au fost lipsiți de sporul pentru studii superioare de 25 % fără nici un temei legal. MAI, dar și IPJ DB în calitate de angajatori nu au respectat prevederile legislative privind acordarea sporului pentru studii superioare agenților de poliție. Astfel, prin aplicarea diferită a legislației în vigoare MAI a creat discriminare în rândul agenților de poliție cu studii superioare, iar în cauză avem patru situații de aplicarea unui tratament diferit generat de angajatori ca urmare a acordării sporului de studii superioare

conform legislației în vigoare: 1. Agenți de poliție cu studii superioare care au beneficiat anterior datei de 31.12.2009, în baza Ord. MAI nr.318/2004 de sporul de 25 % pentru studii superioare și beneficiază în continuare ; 2. Agenți de poliție, cu studii superioare care au beneficiat de sporul de 25% în luna decembrie 2009 și care le-a fost sistat de angajator ulterior ca urmare a reorganizării unitatii/mutarii acestora în cadrul structurilor din poliție, și la care s-a revenit cu acordarea dreptului la data de 03.09.2014, data emiterii unui nou Ordin al MAI nr. S/138 din 2014 ; 3. Agenți de poliție, cu studii superioare care au beneficiat de sporul de 25% în luna decembrie 2009 și care le-a fost tăiat ulterior de angajator ca urmare a reorganizării unitatii/mutarii acestora în cadrul structurilor din poliție fără să mai fie acordat. 4. Agenți de poliție cu studii superioare care nu primesc acest spor, nu au beneficiat niciodată de acest drept și care sunt excluși total de la această posibilitate deși Legea nr.71/2015 prevede acordarea acestui spor prin salarizarea la același nivel.

28. Interpretarea textelor de lege indicate mai sus ar fi în sensul că sporul de studii superioare, la fel ca și sporul de doctorat, a supraviețuit și ulterior Legii-cadru nr. 330/2009, sub forma sumelor compensatorii, introduse apoi prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 în salariul de bază, nefiind vorba de o abrogare veritabilă și efectivă, ci de o natură juridică nouă a aceleiași sume, prin care se recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională. Prin urmare, aceste sume compensatorii se impuneau a fi incluse în salariul de bază, indiferent de data absolvirii studiilor, anterior sau ulterior Legii-cadru nr. 330/2009, o astfel de interpretare fiind în acord cu principiile echității, coerenței și remunerației egale pentru muncă de valoare egală, principii statuate în mod constant de toate legile de salarizare care s-au succedat în timp.

29. Prin includerea acestei sume în salariul de bază, un drept salarial secundar a devenit parte a salariului ca drept fundamental recunoscut și apărut de lege. Altfel spus, dreptul a supraviețuit chiar dacă a cunoscut o evoluție în planul reglementării și a dobândit o nouă denumire: „sumă compensatorie”, fiind inclus în salariul de bază. Pe cale de consecință consideră că a fost creată o situație discriminatorie prin aplicarea unui tratament diferențiat între agenții de poliție (funcționari publici cu statut special) aflați în situații comparabile, respectiv absolvenți cu studii superioare fiind încălcate dispozițiile art. 2 din OG nr.137/2000. Polițiștii reclamânți și-au definitivat studiile superioare ulterior datei de 31.12.2009, ceea ce a dus la imposibilitatea ca aceștia să beneficieze de drepturile salariale similare (spor de 25% din salariul funcției), acordate unui polițist - agent cu studii superioare, care desfășoară aceeași activitate în aceleași condiții, specifice locului de muncă. Având în vedere prevederile art.5 alin. (1) cu alin. (11) din OUG nr. 83/2014, polițiștii care au absolvit studii superioare, ulterior datei de 31.12.2009, încadrați în aceeași unitate, care îndeplinesc aceleași condițiile de studii cu a polițiștilor care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de spor pentru studii superioare - 25% (agenții de poliție), desfășurând aceeași activitate în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării, trebuie să beneficieze de aceleași drepturi salariale, începând cu data de 09.04.2015, când a intrat în vigoare în urma publicării în Monitorul Oficial, Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. *Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, a aprobat în ședința din data de 30.06.2015 (pct. 16 al Ordinii de zi) acordarea acestor drepturi tuturor celor care au îndeplinit condițiile după data de 31.12.2009.*

30. De asemenea, într-o speță similară, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 32/2015 în Dosarul nr. 1329/1/2015 pentru dezlegarea problemei de drept privind aplicarea prevederilor art. 2 din Legea nr. 285/2010, a stabilit că „drepturile salariale urmează a se efectua prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.”

31. Prin Decizia nr. 82/2017 a ICCJ a analizat acordarea sporului pentru studii superioare, oferind în acest sens puncte de sprijin din care reținem: „Deși sporul de 25% pentru studii superioare instituit prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 este diferit de sporul de doctorat de 15% reglementat prin legi speciale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte

drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/20071, cu modificările și completările ulterioare, pentru magistrați și prin art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare2, pentru cadrele didactice], Decizia nr. 21/2016 privind sporul de doctorat se poate aplica prin analogie și în legătură cu sporul de studii superioare, interpretarea textelor în discuție decurgând din aceleași principii statuate de legile de salarizare care s-au succedat în timp și impunându-se cu caracter obligatoriu de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

32. *Având în vedere că sporurile în discuție, deși reglementate prin acte normative diferite, au aceeași natură - sporuri pentru studii (superioare și doctorale) și același regim juridic, în sensul că s-au supus acelorași modificări în domeniul legilor salarizării, acordarea acestora se face prin analogie potrivit acelorași principii de interpretare a legii, ubi eadem ratio, ibi idem jus".* În acest sens s-a pronunțat CNCD și în cadrul Deciziei ICCJ nr.82/2017 la punctul 8 unde se arată ; „ 8. In cauză a fost citat, din oficiu, Consiliul National pentru Combaterea Discriminării, care a apreciat că aspectele semnalate de reclamant creează prezumția aplicării unui tratament diferențiat”.

33. Astfel prin Legea nr. 71/2015 s-a creat posibilitatea ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această prevedere se aplică și în cadrul stabilirii cuantumului sumei compensatorii privind sporul pentru studii superioare în cazul agenților de poliție

34. De asemenea, prin această lege, s-a creat posibilitatea ca personalul care a fost încadrat înainte de 2009, precum și personalul încadrat după anul 2009 care a obținut titlul științific de doctor, ori care a obținut licența în studii superioare în cazul agenților de poliție, să beneficieze de același nivel al salariului de bază de care a beneficiat personalul încadrat pe aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care a deținut titlul științific de doctor anterior anului 2010, respectiv a obținut licența în studii superioare în cazul agenților de poliție.

35. Până la aprobarea O.U.G. nr. 83/2014 prin Legea nr. 71/2015, personalul care a obținut titlul științific de doctor după anul 2009 nu a beneficiat de o majorare a salariului de bază în mod similar cu persoanele care au deținut titlul științific de doctor anterior anului 2010.

36. Practic sporul pentru studii superioare este similar sporului de doctorat care se acordă în mai multe sectoare ale salarizării bugetarilor inclusiv la polițiști și magistrați. Sporul pentru studii superioare la agenții de poliție are natura juridică a unu supliment de remunerare acordat de angajator pentru obținerea unui grad superior de calificare, întrucât calificarea înseamnă tocmai un plus de valoare muncii prestate de acesta. În concluzie, prin aplicarea diferențiată a actelor normative a fost generată o situație discriminatorie, pentru înlăturarea căreia se impune aplicarea legii în mod unitar, respectiv acordarea sporului pentru studii superioare tuturor agenților de poliție care au studii superioare și îndeplinesc condițiile cerute de Ordinul M.A.I. nr. 318/2004.

37. Pe cale de consecință consideră că a fost creată o situație discriminatorie prin aplicarea unui tratament diferențiat între agenții de poliție (funcționari publici cu statut special) aflați în situații comparabile, respectiv absolvenți cu studii superioare fiind încălcate dispozițiile art. 2 din OG nr.137/2000.

38. C.N.C.D. s-a pronunțat într-o cauză asemănătoare cu privire la sporul de doctorat pentru magistrați care a fost abrogat și a fost inclusă în salariul de bază o sumă compensatorie pentru cei care primeau acest spor la data de 31.12.2009, iar cei care au obținut ulterior titlu de doctor nu au mai primit acest spor stabilind că reprezintă un act de discriminare indirectă întrucât se încalcă principiul plății egale pentru muncă egală, aspect care se regăsește și în speța de față (*Hotărârea CNCD nr.671/20.11.2013*).

39. In cauză, există un caz de discriminare care a fost deja constatat de către legiuitor, care a dispus înlăturarea lui prin aplicarea Legii nr.71/2015, discriminarea a fost constatată și de CNCD la sesizarea ICCJ asa cum rezultă din cuprinsul Deciziei ICCJ nr.82/2017 privind acordarea sporul pentru studii superioare agenților de poliție fiind menționată la pct.8 „ 8. In cauză a fost citat, din oficiu, Consiliul National pentru Combaterea Discriminării, care a apreciat că aspectele semnalate de reclamant

creează prezumția aplicării unui tratament diferentiat”. Mai mult dacă în cazul sporului de doctorat s-a constatat existența unei discriminări de către CNCD, iar ICCJ constată că prin analogie sporul pentru studii superioare la agenții de poliție este similar sporului de doctorat în speța dedusă examinării CNCD ne aflăm cu certitudine într-o situație de discriminare ale cărei elemente au fost evidențiate deja de autoritățile în domeniu.

40. În concluzie, în situația sesizată se aplică un tratament mai puțin favorabil agenților de poliție care au obținut licența în studii superioare după anul 2010, față de cei care au absolvit aceste studii până în anul 2009. În timp ce agenții de poliție care au absolvit studiile superioare anterior anului 2010 primesc în continuare suma echivalentă a acestui spor, ceilalți care au absolvit studiile superioare ulterior anului 2010 nu au chemare la obținerea unei sume echivalente cu sporul pentru studii superioare. În acest fel se încalcă principiul plății egale pentru o muncă de valoare egală, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut de art.16 alin.(l) coroborat cu art.41 din Constituția României. Angajații agenți de poliție care au obținut licența în studii superioare după anul 2010 respectiv intrarea în vigoare a legii salarizării unice sunt în situație comparabilă cu cei care au finalizat studiile superioare înainte de intrarea în vigoare a legislației în cauză. Astfel ambele categorii au obținut o calificare superioară, prin care se presupune că adaugă un plus de valoare muncii prestate.

41. Prin concluziile scrise formulate, referitor la punctul de vedere formulat de MAI, cu privire la posibila sancționare contravențională a acestuia de către CNCD care este autoritatea în domeniu investită de legiuitor a se pronunța cu privire la existența discriminării desigur este atributul instituției ca în funcție de rezultatul cercetărilor să dispună măsuri legale potrivit competențelor conferite de lege. În legătură cu aspectele arătate în cuprinsul Capitolului II menționează că CNCD nu a citat MAI în calitate de reclamant (pârât) pentru simplul motiv că a înțeles să nu se pronunțe asupra sesizării formulate de către noi pe excepția necompetenței materiale, soluție care a fost desigur greșită, având în vedere dispozitivul sentințelor judecătorești pronunțate de cele două instanțe de judecată.

42. Cât privește celelalte aspecte menționate de pârâtul MAI care își exprimă temerile cu privire la soluția finală, iar pe fondul acestora analizează competența CNCD încercând să sugereze o posibilă soluție mai favorabilă în cazul supus examinării, rămâne la aprecierea instituției soluția legală care va fi pronunțată în cauză.

43. MAI interpretează în mod greșit dispozițiile Sentinței civile nr.39/17.02.2016 a Curții de Apel Ploiești care s-a pronunțat cu privire la toate capetele de cerere formulate de către noi, astfel a anulat Hotărârea CNCD nr.402/09.09.2015 și a obligat instituția să soluționeze petiția noastră cu nr.3928/08.06.2015, în sensul de a constata dacă există sau nu discriminarea învederată, desigur respingând restul capetelor de cerere înclusiv ultimul - constatarea directă a discriminării de către instanța de judecată. Anexăm sentința în cauză. Instanța de judecată după cum se poate observa nu a impus limite în soluționarea cauzei și desigur CNCD se va pronunța potrivit competențelor conferite de legislația în vigoare.

Punctul de vedere formulat de către partea reclamată

44. În ceea ce privește dosarul C.N.C.D. nr.355/2015 (petiție nr.3928/08.06.2015), se învederează faptul că la momentul 2015 Ministerul Afacerilor Interne nu a fost citat, în mod formal, respectiv, nu a fost solicitat să emită un punct de vedere, astfel cum s-a procedat în cazuri similare când CNCD a invocat din oficiu excepția de necompetență materială însă a solicitat, concomitent, emiterea unui punct de vedere, respectiv a citat MAI în calitate de instituție reclamată. Or. în aprecierea noastră, acest aspect a privi, încă din anul 2015 din punct de vedere procedural, instituția reclamată, de a se apăra față de pretensele alegații ale petentului.

45. Urmare a pronunțării de către Curtea de Apel Ploiești-Secția a II-a civilă, de Contencios administrativ și fiscal, a sentinței civile nr.39/17.02.2016, CNCD a constituit un nou dosar (nr.732/2018, petiție nr. 6780/01.11.2018) însă poziția instituțională a MAI va trebui să se raporteze tot la petiția SNPPC nr. 140/02.06.2015. astfel că nu suntem în prezența, *de facto*, a unui nou dosar, ci va trebui să procedăm la o analizare a petiției nr.3928/08.06.2015 care a făcut obiect al dosarului nr.355/2015.

Nu în ultimul rând apreciază că petiția nr. 6789/01.11.2018 la care face referire citația CNCD nr.7386/28.11.2018. nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.9-11 din *Procedura internă de soluționare a petițiilor*. aprobată prin Ordinul președintelui CNCD nr. 144/2008 (Procedura), având în vedere că aceasta este de fapt o corespondență intra-instituțională la nivelul CNCD (adresată Serviciului asistență

Colegiul director), având ca obiect o informare eu privire la aspectele dispuse de instanța de judecată în raport de petiția nr.3928/2015.

46. În egală măsură, apreciem că este necesar a se stabili, de la început, limitele în care urmează să se pronunțe CNCD. cu ocazia soluționării petiției în discuție. În acest sens. astfel cum s-a reținut în cuprinsul sentinței civile nr. 39/17.02.2016 a Curții de Apel Ploiești, pronunțată în dosarul nr. 858 42 2015. prin raportare la cele statuate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997/2008. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării urmează să emită un punct de vedere, în temeiul art. I X alin. (I) din O.G. nr. 137 2000.

47. Astfel cum a reținut instanța de contencios constituțional în decizia precitată precum și Curtea de Apel Ploiești. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate constata existența unor prevederi legale discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării

48. Cu toate acestea, ceea ce interesează în cauza de față sunt efectele pe care le va produce această opinie, care urmează a li exprimată de către CNCI). Curtea Constituțională a stabilit în mod expres, prin decizia nr. 997 2008. faptul că „rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării poate li rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări, astfel că, în prezenta cauză, nu intră în discuție posibilitatea unei constatări directe a discriminării, care să ducă la înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării. Competența autorității administrative în astfel de situații constă numai în emiterea unui punct de vedere, în temeiul art. 18 alin. (I) din O.G. nr. 137 2000. astfel cum am precizat mai sus. Opinăm că în acest sens a fost stabilită și obligația Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de către instanță, în dosarul nr. 858/42/2015 fiind reținute aceste aspecte și în cuprinsul sentinței civile.

49. Pe cale de consecință, este necesar ca. în situația dată. în soluționarea cauzei. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării să nu depășească limitele impuse de lege. dar și de către instanța judecătorească, urmând să pronunțe o opinie în sensul prevăzut de art. 18 alin. (I) din O.G. nr. 137 2000. care nu poate avea ca finalitate înlăturarea efectelor discriminatorii, prin încetarea aplicabilității dispozițiilor legale analizate sau chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege.

În ceea ce privește conținutul petiției nr.3928/2015, în considerarea art.38 al in.(2) lit. d) din Procedură, precizează următoarele:

50. Cadrul legal care reglementa modalitatea și condițiile de acordare a sporului salarial de 25% din salariul de funcție pentru agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior a fost stabilit prin Ordonanța Guvernului nr.38/2003 și prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr.318/2004. Potrivit pct. 5 din Nota la Anexa nr. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 , agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, beneficiau de un spor de 25% din salariul de funcție dacă își desfășurau activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor. La nivel intern, modalitatea de acordare a acestor drepturi bănești a fost reglementată de Ordinul ministrului administrației și internelor nr.318/2004.

51. Prevederile art. 7 alin.(I) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr.318/2004 stabileau faptul că „studiile superioare corespunzătoare domeniilor de activitate pentru care agenții de poliție beneficiază de sporul salarial de 25% din salariul de funcție, în condițiile legii, sunt cele juridice, economice, precum și pentru alte domenii.”

52. Cu privire la evoluția cadrului normativ: începând cu data de 01.01.2010. prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr.330/2009 (în prezent abrogată), a fost abrogată Ordonanța Guvernului nr.38/2003, act normativ ce prevedea la pct. 5 al Notei la Anexa nr. 1 la această ordonanță, acordarea unui spor de 25% pentru agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea-cadru nr.330/2009, „începând cu 1 ianuarie 2010, sporurile, acordate prin legi sau hotărâri ale Guvernului, și, după caz, indemnizațiile de conducere, care potrivit legii lăceau parte din salariul de bază, din soldele funcțiilor de bază, respectiv din indemnizațiile lunare de încadrare, prevăzute în notele din anexele la prezenta lege, se introduc în salariul de bază, în soldele funcțiilor de bază, respectiv în indemnizațiile lunare de încadrare corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere.”

53. Conform art. 1 alin. (1) din Legea nr.285/2010⁵, „începând eu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al

salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.” și alin. (2) „începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

54. Potrivii art. 11 art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.80/20106 , „In anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011”, și alin. (2) „în anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

55. Conform art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.84/2012 „în anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3-5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.”

Potrivit art. I alin.(I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/20138, „în anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu ccl cc sc acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”

56. Conform art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/20149, „în anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu ccl ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”

57. Până la data de 31.12.2009, agenții de poliție din MAI, absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, beneficiau de un spor de 25% din salariul de funcție, dacă își desfășurau activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, conform pct. 5 din Nota la Anexa nr. 1 din Ordonanței Guvernului nr.38/2003.

58. Odată cu trecerea la noul sistem de salarizare, prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr.330/2009, singurul principiu care asigura stabilitate în întreg sistemul bugetar, convenit de altfel și cu partenerii sociali care au participat la elaborarea actului normativ respectiv, era cel conform căruia trecerea de la vechiul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare, să se facă astfel încât nicio persoană să nu înregistreze o diminuare a drepturilor salariale de care beneficia la 31.12.2009.

59. Astfel, după data de 01.01.2010, sporul pentru studii superioare nu a mai fost reglementat de dispozițiile legale, noile reglementări cu privire la salarizarea personalului plătit din fonduri publice stabilind faptul că pentru personalul aflat în funcție la data de 31.12.2009, care își desfășura activitatea în aceleași condiții, urmau să se mențină cuantumul drepturilor salariale avute la 31.12.2009. In baza acestei prevederi, agenților de poliție care la data de 31.12.2009 beneficiau de sporul pentru studii superioare, li s-a menținut cuantumul sporului respectiv, atâta timp cât își desfășurau activitatea în aceleași condiții, acesta fiind inclus, conform art.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 , în suma compensatorie cu caracter tranzitoriu.

60. De altfel, acest principiu, de menținere a drepturilor salariale avute de către personalul bugetar la un anumit moment în măsura în care își desfășurau activitatea în aceleași condiții, a fost preluat atât de Legea-cadru nr.284/2010, cât și de legile anuale de salarizare din 2011, 2012, 2013 și 2014

reprezentate de Legea nr.285/2010, OuG nr.80/2010, OuG nr. 19/2012, OuG nr.84/2012 și OuG nr. 103/2013, astfel cum a fost precizat anterior.

61. Până la 05.09.2014. data intrării în vigoare a Ordinului ministrului afacerilor interne nr.S/138/2014 privind modificarea și completarea O.M.A.I. nr. S/214/2011, la nivelul MAI doar agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior care și-au menținut condițiile avute la 31.12.2009, respectiv au fost încadrate pe aceeași funcție, în aceeași unitate și au desfășurat efectiv aceleași activități, au beneficiat în continuare de cuantumul aferent sporului de 25% pentru desfășurarea de activități în domeniul corespunzător studiilor superioare absolvite.

62. Urmare a demersurilor Ministerului Afacerilor Interne inițiate pentru clarificarea unor aspecte referitoare la salarizarea personalului din instituția noastră. Ministerul Muncii și Justiției Sociale a precizat faptul că doar agenții de poliție care dețineau dreptul în discuție la data de 31.12.2009, ale căror raporturi de serviciu se modificau prin mutare, promovare, împuternicire sau numire pe o altă funcție în cadrul M.A.I. beneficiau de cuantumul aferent sporului pentru agenții de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, inclus în suma compensatorie cu caracter tranzitoriu și numai în măsura în care își desfășurau activitatea în aceleași condiții, respectiv dacă își desfășurau activitatea în domeniul corespunzător studiilor superioare absolvite, astfel cum au fost avute în vedere la acordarea acestuia.

63. În consecință, prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr.S/138/2014 s-a reglementat și situația agenților de poliție care beneficiau de acest drept la 31.12.2009, conform avizului Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

64. Măsurile adoptate prin legile anuale de salarizare pentru 2011. 2012, 2013. 2014 și 2015 nu reprezentau decât o exercitare a prerogativei legiuitorului de a adopta acte normative în materia drepturilor salariale, politicile salariale fiind de resortul absolut al Guvernului și al Parlamentului, instituția noastră având doar obligația de a aplica întocmai măsurile legislative adoptate.

65. Menționăm, în context, faptul că nici Legea-cadru nr. 153/2017 nu conține prevederi referitoare la acordarea sporului pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior pentru agenții de poliție.

În considerarea celor de mai sus, având în vedere că sporul de 25% pentru agenții de poliție cu studii superioare nu mai este reglementat de prevederile legale în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în situația absolvirii instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, ulterior datei de 31.12.2009, acest drept salarial nu se acordă. Drept urmare, sesizarea petentului, din 2015. nu-și mai găsește corespondentul în prezent, putând concluziona, așadar, că aceasta a rămas fără obiect.

66. Ținând cont de faptul că, potrivit art.2 din OG nr. 137/2000 discriminarea presupune existența unei deosebiri, excluderi, restricții sau preferințe care are la bază unul din criteriile prevăzute de acest articol și se referă la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una din categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior, ținând cont de faptul că, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie avute în vedere două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, iar tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, considerăm că aprecierea petentului nu poate fi considerată ca înscriindu-se în limitele sus menționate.

67. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a subliniat în jurisprudența sa că statele dispun de o marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (hotărârile pronunțate în cauzele Fredin împotriva Suediei la data de 18 februarie 1991. Hoffmann împotriva Austriei la data de 23 iunie 1993). Întinderea acestei marje depinde de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, de domeniile și contextul în discuție, iar prezența sau absența unui „numitor comun” al sistemelor juridice ale statelor într-un domeniu dat, poate constitui un factor pertinent în determinarea acestei marje de apreciere.

68. Luând în considerare aspectele precizate anterior, apreciază că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000. republicată, în speță nefiind întrunite elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

69. Colegiul director reține faptul că există un spor de 25%, pentru studii superioare, acordat agenților de poliție înainte de 31.12.2009 (și menținerea acestui spor ulterior acestei date) spor care nu a mai fost acordat agenților de poliție care au absolvit ulterior studii superioare. Colegiul director urmează a avea în vedere și Decizia nr. 3423/19.10.2018 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 858/42/2015.

70. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

71. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

72. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

73. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

74. Potrivit art. 7 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locului de muncă sau a salariului;

c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul.

75. Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. *„Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.”* (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

76. Colegiul director arată că aspectele sesizate în petiție reprezintă o situație discriminatorie, fiind instituite diferențieri raportat la momentul absolvirii studiilor superioare. Astfel, avem situații similare, tratate diferit, tratamentul depinzând de momentul absolvirii studiilor superioare, respectiv data de 31.12.2009.

77. Colegiul director ia act de susținerile părților, de punctele de vedere exprimate de acestea raportat la obiectul petiției. Analizând aspectele menționate de către părți, felul cum acestea se raportează la obiectul petiției dedusă soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, probele depuse la dosar, precum și legislația în vigoare incidentă în speță și reține că se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

78. Astfel ne aflăm în prezența **unui tratament mai puțin favorabil** aplicat de către partea reclamată ca urmare a aplicării sporului de studii superioare agenților de poliție (funcționari publici cu statut special) conform Ordinului MAI 318/2004, fiind creată o situație discriminatorie, cu încălcarea prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Astfel M.A.I. a aplicat un tratament diferențiat agenților de poliție cu studii superioare, aflați în situații comparabile.

79. Legiuitorul a abrogat acordarea de sporuri (art. 48 alin. 1 pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009). *În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.* (vezi art. 30 alin. 5 din Legea-cadru nr. 330/2009).

80. Astfel se transformă un drept salarial secundar, în parte a salariului, drept fundamental, atunci când prevede că sporurile se introduc în salariul de bază. Abrogarea privește doar salariații care în viitor ar fi putut să se califice pentru obținerea unui spor de 25% (prin dobândirea diplomei de licență) și nu și agenții care la momentul adoptării noii legislații au obținut diploma de licență.

81. Raportat la speța de față, Colegiul director apreciază că se încalcă principiului egalității, întrucât nu se reține ca fiind justificată diferențierea impusă în ceea ce privește acordarea acestei compensații în funcție de perioada(anul) în care a fost obținută diploma de licență. De asemenea se instituie o diferențiere și pentru agenții care obținuseră acest spor însă s-au transferat în alte unități aflate în subordinea părții reclamate. Astfel ne aflăm în prezența **încălării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală**, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) corborat cu art. 41 în Constituția României. **Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală.** În analiza încălării dreptului la plată egală pentru muncă de valoare egală, ca parte a dreptului la muncă, trebuie să avem în vedere **natura sporului pentru studii superioare.**

82. Astfel, acest spor este un **supliment de remunerare** pentru obținerea unui grad superior de calificare personalului. Diploma de licență presupune că, **angajatul a dobândit deprinderi și cunoștințe aprofundate** într-un domeniu de studiu, **care asigură un plus de valoare muncii prestate de acesta.**

83. Chiar dacă s-ar reține că sporurile reprezintă drepturi salariale suplimentare, **ele sunt protejate**

din perspectiva principiului egalității și nediscriminării, în sensul în care angajatorul are obligația, ca la acordarea sau nu a acestui drept suplimentar, să aplice tratamentul egal persoanelor sau situațiilor aflate în poziții comparabile/similare, respectiv să aplice un tratament diferit la persoanele sau situațiile care se află în poziții diferite. În interpretarea noastră, chiar și aceste drepturi suplimentare sunt protejate prin Constituția României, pentru următoarele considerente:

- art. 41 alin. (1) din Constituția României vorbește în general de **dreptul la muncă** și nu face distincție între drepturi salariale principale (salariul de bază) și drepturile salariale suplimentare;
- art. 16 alin. (1) din Constituția României, chiar prin propria denumire - »egalitatea în dreptuh« - nu face distincție între drepturi fundamentale și drepturi suplimentare în protecția împotriva discriminării. Mai mult, textul constituțional arată că „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări,, fără a face distincție între drepturile reglementate de legea fundamentală sau de celelalte tipuri de legi;
- art. 1 pct. 1 - denumit «Interzicerea discriminării» - din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ratificată de România prin Legea nr. 103 din 25 aprilie 2006 prevede faptul că: «exercitarea **oricărui drept prevăzut de lege** trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație». Din textul de lege reiese că principiul egalității protejează orice drept prevăzut de lege, nu doar un drept fundamental.
- Codul Muncii la art. 160 arată că «salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri».

84. Față de aceste aspecte, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării consideră că fapta sesizată de către petent, constituie o faptă de discriminare, conform celor expuse de art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, constând într-o **diferență salarială**, chiar dacă aceasta derivă dintr-un spor - supliment la salariu, care nu mai este prevăzut (totuși acest drept a fost inclus în salariu); dreptul încălcat este **dreptul la salariu egal pentru muncă egală**, muncă egală; **situația comparabilă** conform analizei, constă în compararea colegilor care au beneficiat de sporul în speță, inclus în salariu, după data de 01.01.2010; criteriul de discriminare, conform celor expuse de art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000 republicată (... **sau orice alt criteriu** ...), în speța de față constă în **criteriul timp**, prin lege făcându-se o departajare clară, între cei care au beneficiat de sporul în discuție și cei care nu mai pot beneficia de acesta, în ce privește quantumul salariului; **efectul creat** constă, fără discuții, în existența unei diferențe salariale între persoane care au aceleași atribuții, competențe sau nivel de studii/pregătire profesională; **legătura de cauzalitate dintre criteriu și faptă este directă**, în sensul în care momentul dobândirii diplomei de licență a avut o consecință directă asupra nivelului salariului.

45. Colegiul director constată că în speța de față sunt îndeplinite condițiile cumulative ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 și art. 7 lit. b) și c) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta reclamatei constituie discriminare în conformitate cu prevederile art.2 alin.1 coroborate cu art. 7 lit. b) și c) din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările ulterioare;
2. Recomandă reclamatei să depună toate diligențele pentru eliminarea situației de discriminare constatate;
3. Prezenta hotărâre se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 25.10.2019

Motivată/redactată – T.S./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.